

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. VI. De religiosorum egestate, seu inopia virtuosa, id est, voluntaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

R. Quòd ita doceat *Bartoluc.* noster in cit. Minorica. Attamen non est talis contractus propriè dictus, quales sunt humani civiles; utpote quorum Deus capax non est. Nihilominus ille contractus est altioris ordinis, & ex parte Dei quoad standum suis promissis, habet majorem certitudinis infallibilitatem, quàm ullus unquam contractus humanus habere possit.

Q. 3. An, quidquid Religiosus acquirit privatâ industriâ, quo vis licito modo, ideo ipso incorporetur Monasterio. R. *Cum comm. affirm.* ex Trid. & Decreto S. Congreg. jubente, ut statim (maximè si pecunia sit) Superiori tradatur, Conventuique incorporetur. Hæc autem incorporatio est vel juris, dum fit per acquisitionem propriè dicti dominii, usus-fructus, usury, &c. qualis fit in monasteriis dominii capacibus: vel solùm fit per simplicem usum-facti; qualiter fit in monasteriis juris proprietatis incapacibus.

CAPUT VI.

De Religiosorum egestate, seu inopia virtuosa, id est, voluntaria.

Q. 1. An Religiosorum paupertas sit idem, quod egestas, vel inopia.

R. *Cum commun. negativè.* Nam inter primos Christianos, qui non habebant *meum, tuum, suum*, id est, *proprium*, non erat ullus egens (ut dicitur Act. 4.). Deinde in monasteriis opulentis in communi,

muni, potest commodè, imò optimè servari paupertas in particulari, dum quisque caret proprio; & in usu mobiliũ habent accuratam & punctualem dependentiam à nutu Superiorum. Non tamen caret ibidem ullus necessariis; hoc enim & in Trident. & in Decreto S. Congreg. strictè præcipitur, ut *nihil necessarium denegetur* Religiosis paupertatem voventibus.

R. 2. Egestas ergo quid amplius, seu potius quid aliud importat, quàm religiosa paupertas; nimirum habere carentiam rerum necessariorum, vel suppetentiam arctam & parcam. Quam quia sæpe habuit, & sponte toleravit Christus Dominus, verè dicitur ab Apostolo propter nos fuisse *egenus factus*, (2. Cor. 8. 9) Qui insuper (ad excellentiam meriti, & superabundantiam satisfactionis pro nobis) sponte elegit, & sustinuit opprobrium paupertatis (ut ait S. Bonav. in tract. de paupert. Christi) id est, paupertatem contemptibilem, qualem sustinent plebeji coacti. Cùm tamen Religiosi pauperes honorenur in paupertate sua. De qua dixit S. Tereſia in via perfect. c. 2. *Vera paupertas voluntaria ob amorem DEI suscepta tantam reverentiam conciliat, ut agrè possit tolerari ab aliquo extraneo, quin subveniat.* h. i.

R. 3. Quòd in Monasteriis, in quibus est abundantia in communi seu opulentia, possit meliùs servari regularis vita & disciplina, agnovit hodiernus S. Anno Archi-Episcopus Colon. (in cujus die festivo hæc scribo, scil. 4. Decembris) qui, dum in Monasterio S. Michaelis à se fundato,

Mo-

Monachis sufficientissimos assignasset redditus, hac intentione, ut essent omnino inexcusabiles à vitæ religiositate, & votorum integra observantia, eis Dei maledictionem imprecatus fuit, si redditibus abutentes à religiositate vitæ deflecterent, &c. Hæc non habent causam illam excusationis, quam habent, & allegare possent alia Monasteria nimis tenuia, & depauperata (prout agnoscit S. Bonav. in quæst. super regulam) quibus subinde evenire potest, quod dicitur non ineptè: *Termin ist unser Ruin/ id est, inordinata mendicatio est religiosa vitæ obfuscatio.* S. Bonav. in Epist. ad Prov.

R. 4. Aliqui Religiosi simplici intelligentia pro eodem sumunt paupertatem & inopiam. Quale quid audiui in opulento Monasterio Monialium; quæ dicebant: *Nos non vivimus paupertatem, sed tantum vivere sine proprio.* In sensu ergo improprio sumpserunt & intellexerunt paupertatis religiosæ essentiam & obligationem.

Q. 2. An non saltem religiosa paupertas amet socialitatem inopiæ seu egestatis in usu mobilium, seu rerum necessariorum.

R. 1. affirm. Ita enim ordinatur in summario constit. Soc. Jesu §. 24. dum dicitur: *Diligant omnes paupertatem ut matrem: & juxta mensuram sanctæ discretionis suis temporibus ejus effectus aliquos experiantur.* b. i. Effectum paupertatis experitur & suffert, qui habet patientiam in defectu necessariorum, & incommoditatem libenter tolerat in multis, &c. Ex his

R. 2.

R. 2. Licet essentia paupertatis religiosa non consistat in egestate, aut inopia, nec in obligatione ad arctum, parvum, seu angustum usum temporalium; tamen moderatus eorum usus socialiter amatur à virtute paupertatis; quæ alioquin pro objecto *per se* respicit abdicationem omnis juris civilis circa res temporales, vel saltem juris independentis circa tale jus, &c.

R. 3. Ex *Petro Aureolo*, quod sociales, seu sodales paupertatis sint *Humilitas, temperantia, parsimonia, sufficientia, fidelitas, exemplaritas, contentatio*, & si quæ sint aliæ virtutes, aut semi-virtutes conterminæ, aut actus earum, quibus juvatur & promovetur religiosa paupertas, ut securius & perfectius incontaminata subsistat. Contra quam alioquin, sine hoc sodalicio, facile delinquitur. Quod advertit *D. Vincentius* in Tract. de vit. spirit. c. 1. dum redarguit pauperes delicatos & impinguatos, dicens: *Dicunt se amicos paupertatis, sed sodales ejus fugiunt.* h. i. De hac inopia canitur in Respons. de S. P. N. FRANCISCO: *Pro paupertatis copia regnat dives in patria: Regis sibi substituens, quos hic ditat inopia.* h. i.

Q. 3. An Religiosus ille meritò pauper dicendus (qualem se profitetur) qui nulla re vult egere.

Respondet *Alvarus de Paz* Ord. Minor. l. 5. p. 1. c. 8. negativè, verba ejus sunt: *Paupertas indigentia vocatur (non formaliter, sed consecutivè, seu imperativè) eò quòd pauperem aliquibus faciat indigere. Qui autem curat solum superflua*

refecare, & omnibus necessariis vult abundare, & nullare, nec minima indigere, is falso sibi nomen pauperis arrogat, & de hujus perfectione virtutis inaniter gloriatur. Audeo dicere, neque Reges sæculi hoc habent, ut nullo egeant, & ad statum suum omnia necessaria possideant. h. i. Pergit ulterius.

NB. Delicata satis, immo & ridicula erit hujus Religiosi paupertas, qui nullo velit indigere: qui, si cibus bene paratus non sit, murmuret: si vestis illi data aliquantulum detrita, conquiritur: si in libris, aliave suppellectili desit aliquid, contristatur. Is secundum mundum istum ditior est divitibus hujus sæculi: nam illi talem paupertatem non averfarentur, quã nihil ipsis deficeret, &, quidquid eis in mentem veniret, haberent.

Quod si nobis omnia tribuantur abundanter, nostrum erit eã cum rubore suscipere, nosque ipsos tamquam fictos pauperes arguere, & aliqua præ amore paupertatis nobis sponte subtrahere. Sic Apostoli, dum spicas vellerent præ fame: sic Paulus in fame & siti, in frigore & nuditate paupertatem servaverunt. Sic ipsemet

Christus, &c. *Hucusque piissimus Alvarus verè spiritu pauper, & conscientiosus paupertatis observator.*

